

bent a penitentibus: non autem illa, quæ permanentem in homine relinquunt effectum. 416
Regula 24. Quamvis nemo certo sciat se in statu gratia Deo factis esse, iterare tamen Satisfactionem non teneat, nisi conscientiam habeat peccati mortalis. ib.
Art. vii. De Canonibus Penitentialibus. ib. & seqq.
Cap. viii. De Absolutione Sacramentali. 419
Art. i. Quibus verbis Absolutione confiteretur. ib.
Propositio 1. Absolutione Sacramentalis his verbis necessario constat, Absolvo te, ut certe verbis aequivalentibus. ib.
Propositio 2. Absolutione Deprecatoria, vel nulla, vel certe dubius Sacramenta Penitentiae forma est. ib.
Art. ii. Quis si horum verborum sensus, Ego te absolvō. 418
Propositio Unica. Sensus horum verborum Ego te absolvō, non est, Declaro tibi remissa esse peccata; sed Tibi peccata remitto. ib.
Art. iii. Regula proximæ spectante circa Absolutionem. 419
Regula 1. Ovibus quibuscum concordenda non est Absolutione; sed iis omnibus neganda; quorum nulla, vel facta controversio: iis differenda, quorum dubia, & incerta Poenitentia est. ib.
Regula 2. Absolutio his verbis confiteri non debet, Absolvo te ab omnibus peccatis tuis contritis, confessis, & oblitis. 424
Regula 3. Absolutio sub conditione de praesenti est illicita, sub conditione de futuro irrita est. ib.
Regula 4. Ab iisdem peccatis plures absolvī potest Penitentia in diversis Confessionibus, non in eadem. ib.
Regula 5. Absolutio a Censuris procedere debet Absolutionem a peccatis. ib.
Regula 6. Neganda, vel differenda est iis Absolutio, qui Christianæ Fidei Rudimenta, Deinde, & Ecclesiæ præcepta ignorant; nec non Paribus familiis, qui liberos suos, & domesticos scientes credorū, & agendorū ad salutem necessarii imbuere negligunt. 425
Regula 7. Neganda est Absolutio illi, qui nimio vestium ornatu debita contrahunt, quibus solvendis parés eis non possunt, coruane luxu, & immodestia pudicitiam laudent. ib.
Regula 8. Neganda illis est Absolutio, qui occultas vel apertas cum proximo inimicis exercent, & odiū deponere nolant, neque cum inimicis reconciliari. ib.
Regula 9. Qui restituunt aut satisfacione sunt obnoxii, quia proximum vel in fama, vel in rebus laetatur, non sunt solvendii, nisi debita restituunt, aut satisfacione prius intercedat. ib.
Regula 10. Neganda illis est Absolutio, qui in occasione proxima peccati versatur. 426
Regula 11. Absolutio illis neganda est, qui de iisdem peccatis semper se accusant, & nunquam emendant. 427

TRACTATUS DE CENSURIS.

Cap. 1. De Censuris in genere. 428
Art. i. Quid sit Censura. ib.
Art. ii. Quotuplex sit Censura. ib.
Art. iii. De Potestate ferendi Censuras, seu a quibus fieri possint. ib.
Art. iv. Quam ob causam fieri possit Ecclesiastica Censura. 429
Art. v. Qui Censura ligari possint. 430
Art. vi. Quibus de causis nulla, & irrita, vel injusta Censura sit. 431
Art. vii. Quæ excusat a Censuris incurriendis. 432
Art. viii. Quis absolvere posuit a Censuris. ib.
Cap. ii. De Excommunicatione. 433
Art. i. Quid, & quotuplex sit Excommunicatione. ib.
Art. ii. De potestate ferendi Excommunicationis. 434
Art. iii. De fine Excommunicationis. ib.
Art. iv. De Majoris Excommunicationis effectibus, sive de bonis, quibus privat major Excommunicatione. ib.
Art. v. Regula proximæ spectante circa Excommunicationem. 436
Regula 1. Si quem sub hac formula verborum, illum excommunico, vel famili, a Judece suo excommunicari contingat, censendum est majori Excommunicatione ligatus. ib.
Regula 2. Lethalis peccati reus est, qui pro Excommunicationis publice, ac nominacim oraret inter preces, quæ Ecclesia nomine, & pro eius dumtaxat membris fuit. ib.
Regula 3. Pro Excommunicato privatum orandum est, ut ad Penitentiam redeant, & a formidando vinculo solvantur. ib.
Regula 4. Lethale peccatum committit Excommunicatus, quodlibet suscipiens Sacramentum. ib.
Regula 5. Sacerdos Sacramentum Excommunicato denuntiato, & vitando administrans, non solum lethaler peccat, sed in minorum Excommunicationem, alisque peccatis incurrit. 432
Regula 6. Clericus Excommunicatus Missam celebrans, aut

coram se jubens celebrari, vel quodvis aliud Ordinis sicut sacrum Ministerium solemitter excrens, in Irregularitate incurrit. 437
Regula 7. Clerici Excommunicati, vel Interdicti, si ante Absolutionem Divini celebrarent Officia, nisi moniti absque more ad penitentiam redierint, perpetua depositionis pena plectrantur. ib.
Regula 8. Si notorius, aut nominatus denuntiatus Excommunicatus inchoata Missa adveniat, nec monitus exire velit, aut vi ejici posuit, a Sacri prosecutione abstinendum est, nisi forte Canon sit incepsum. ib.
Regula 9. Clericus, qui dubitas de Excommunicatione in le lata, sit Irregularis, si Divina celebret, aut Sacros Ordinum suorum alias exercet. ib.
Regula 10. In Irregularitate non incurrit Sacris operando, qui se suspensus esse, vel excommunicatio probabilitate ignorat, focus si ignorantia crassa sit, & superna. ib.
Regula 11. Sacra Concionis in Templo interesse potest quilibet excommunicatus. ib.
Regula 12. Majori Excommunicatione irreditus, vel suspensus ab homine, voce activa, & passiva in electionibus canonici pravatur, si nominatus sit denuntiatus, vel patitur notum sit illum in his Censurae incarrisse. ib.
Regula 13. Sacerdos Excommunicatione minori ligatus, graviter quidem peccat Sacrum celebrando, sed in Irregularitate non incurrit. ib.
Regula 14. Minor Excommunicatione irreditus, ea, que ratione Jurisdictionis sibi convenient, potest exercere & voce activa gaude in electionibus canonici, non passiva. ib.
Regula 15. Excommunicatione minori ligatus peccat qui libet Ecclesiastica Sacramenta conferendo, sed ab eo collata virtus effectu non caret. ib.
Regula 16. Qui cum excommunicato communicat in criminis, in maiorem Excommunicationem incurrit: si vero cum illo communiceat in divinis, vel civilibus actionibus, & ab ejus crimine alienus sit, minorem dumtaxat Excommunicatione contrahit. ib.
Regula 17. Cum Excommunicato majori Excommunicatione communicans, in minorem Excommunicationem non incurrit, si ex ignorantia, caritate, officio, vel necessitate communiceat. 438
Regula 18. Qui cum nominatum excommunicatus deliberata voluntate communiceat (prater personas beneficio Canonis excepta) nisi moniti ab eorum Communiione, atque conversatione discesserint, Excommunicatione majori sunt plectendi. ib.
Regula 19. In maiorem Excommunicationem incurrit ipso facto sine alijs monitione, quicunque scientes cum illo communicant, qui cum participibus suis est excommunicatus. 439
Regula 20. Cum Excommunicato ante Absolutionem comunicare nemo debet, quamvis se Ecclesia paritum jucaverit. ib.
Regula 21. Communio cum excommunicato, in criminis, vel in rebus divinis, lethale semper peccatum est: Communio vero in actionibus civilibus, politici, & mere corporis, est veniale dumtaxat peccatum, nisi fiat in contemptum Ecclesie. ib.
Regula 22. Major Excommunicatione ferri non potest, nec debet levibus de causis, sed solum ob mortale peccatum: aliqui nulla, & irrita est. ib.
Regula 23. Excommunicatione major infligi non debet pro quilibet peccato mortali, sed pro eo dumtaxat, cum quo conjuncta est consummatio. 440
Regula 24. Excommunicatione ob damnum temporale proximo illatum ferri potest. ib.
Regula 25. Excommunicatione pro hujusmodi causis sollempniter plement Episcopi: in eaque decernenda, & rende modum facis Canonibus, & prefertam a Concilio Tridentino prescripctione servare debent. ib.
Regula 26. Non incurrit in Excommunicationem latam adversus eos, qui certi delicti reum non revelaverint, qui non denuntiata personam cognitione, vel affinitate sibi conjunctissimam. 441
Regula 27. Excommunicatus excommunicatione majori nemo vitare tenetur, nisi si nominatus denuntiatus, vel ob evidenciam patris criminis ipso facto excommunicatus notatur. ib.
Regula 28. In casu excommunicationis dubius standum potius est Sententia Judicium, quam aliorum Doctorum. ib.
Regula 29. Ferri non potest excommunicatione ab Ecclesiastico Judge, nisi Monitione prævia: aliqui irrita erit. ib.
Regula 30. Triplex autem præmittenda est Monitio, vel una pro tribus, alignato competenti dierum intervallo, nisi necessitas urgent. 442
Regula 31. Ut excommunicationis Sententia nominatum in aliquem ab Ecclesiastico Judge feratur, non solum Monitio, sed & citatio iuridica præmitti debet. ib.
Regula 32. Sententia excommunicationis ab Ecclesiastico Judge

ARTICULORUM, ET RERUM.

647

Judice in scriptis ferri, easque exprimi debet, ob quam feretur, & ejus transumptu Reo tradi intra mensem postulanti: alioquin Judge ipso facto suspendetur: Sententia vero a Superiori relaxanda est. 443
Regula 33. Excommunicationem in aliquem nominatum latam Judge Ecclesiasticus denuntiare tenetur. ib.
Regula 34. Excommunicationem in totam communatem, familiam, Civitatem, Provinciam, Regnum, sive in Principem, & subditos simul ferri non potest. ib.
Regula 35. Ab excommunicatione ferenda est abstinentia, cum timetur, ne pejor fiat peccator in quem feretur: vel Pax Ecclesie perturbetur. 443
Regula 36. Cum necessitas cogit Prælatos ad excommunicationem ferendam, eam severitatem servata hominem dilectione exercere debent. ib.
Regula 37. Injusta excommunicatione ligat in foro exteriori, cum ab habente Jurisdictionem lata est, nisi continet errorem non ferendam, & ex se manifestum: vel Appellatio ad Superiorum Judicem intersecta sit ante Sententiam latam. 444
Regula 38. Ab excommunicatione Maiori lata a Jure, nec reservata, quilibet Sacerdos ad audiendas Confessiones approbatu absolvere potest: ab ea vero, que lata est ab homine, ille solus absolvere potest, qui tulit, vel ejus Superior. ib.
Regula 39. Absolutio ad cautelam, quando perunda, cuive concedenda. 445
Regula 40. Absolutio ab excommunicatione peti non debet, neque concedi potest omisso medio, nisi consuetudo contrarium induxit. ib.
Regula 41. Explicans, qua ratione Judge Superior ad quem excommunicationis causa deata est, excommunicationem in inferiore primunquæ Judicem remittere debet, vel absolvere. ib.
Regula 42. Cum cognitione causis Superiori competrat, Absolutio ab eo data, quamvis iniuste, in foro Ecclesiastico est. ib.
Regula 43. Excommunicatus ob plures causas, sive ab uno, sive a pluribus Judicibus, non est absolvendus nisi pro utrue causis satisfaciatur: Absoluto vero, qui altera causa tacita, aut alia suppressa veritate, & per subfiliationem impetratur, nullus, & irrita est. ib.
Regula 44. Qui vi, aut meta Absolutionem ab excommunicatione exorserit, duplice excommunicationis vinculo constringitur. ib.
Regula 45. Ab Excommunicatione justa lata peccatorum in consummata perseverante interdum Prælatus prudenter absolvet. ib.
Cap. iii. De Suspensione. 446
Art. i. Quid, & quotuplex sit Suspensio. ib.
Art. ii. Regula circa Suspensionem. ib.
Regula 1. Suspensio ab Officio, consequenter ab Ordinum suscepitione prohibetur. ib.
Regula 2. Suspensio ab Ordine, consequenter suspensus est ab utrius jurisdictionis, cum Ordinis functione conexo. ib.
Regula 3. Qui a Jurisdictione suspensus, actu aliquem Jurisdictionis nihilominus exercet, non sit Irregularis. ib.
Regula 4. Suspensio a Beneficio, solum Beneficio fructibus pravatur: & tamen ad omnes Officii partes implendas obligatur. ib.
Regula 5. A Beneficio simpliciter, & absoluto suspensus, censendum est suspensus ab omnibus Beneficiis. ib.
Regula 6. Episcopus Clericum sibi subditum suspendere potest a Beneficio, quæ in alia Diocesi obtinet. ib.
Regula 7. Suspensio a Beneficio simplex, & absoluta novi Beneficii impetracionem, & collationem prohibetur. ib.
Regula 8. Suspensio a Beneficio, fructibus omnibus Beneficii, cuiuscumque sint rationes, seu redditus annui, seu decimus, primizies, oblationes, & quin etiam quotidiani distributionibus privatur. ib.
Regula 9. Qui a beneficio suspensus, fructus nihilominus percipie, lethaler peccat, & ad restitutionem teneatur, etiam si suspensus sit occulta. ib.
Regula 10. Suspensio ab Ordine Beneficium conservare potest, ac jute potest. ib.
Regula 11. Prælatus ab Ordine suspensus, nihilominus beneficia conferre potest, ad quorum collationem jus habet. ib.
Regula 12. Episcopus ab Ordinum collatione suspensus, conferendo sit Irregularis. ib.
Regula 13. Episcopi, iisque Superiori, nunquam incurrit in suspensionem, vel Interdictum ipso Jure, nisi de illis expressa mentio sit. ib.
Regula 14. Suspensio generatim lata in Clericos, non minus Regulæ quam Secularis Clericos complectitur. ib.
Regula 15. Suspensio in Communem, seu Capitulum, aut Conventum iure ferri potest. ib.
Regula 16. Sine peccato proprio aliquis suspensi potest, non tamen sine causa. ib.
Regula 17. Suspensionem, quæ fertur ad frangendam contumaciam, præcedere canonica monito debet. ib.
Regula 18. Suspensio, quæ fertur ut pœna dumtaxat delicti præteriti, sine previa monitione infligi potest. ib.
Regula 19. Fideles non tenentur vitare suspensum Clericum in iis, in quibus suspensus est, nisi sit denuntiatus. 448
Regula 20. Suspensio in pœnam delicti præteriti ad certum tempus lata, elapso tempore ipso Jure tollitur absque Absolutione. ib.
Regula 21. Suspensio ad certum tempus, vel etiam in perpetuum explicite lata, Superioris dispensatione, vel solutione tolli potest. ib.
Regula 22. Suspensio a Jure lata in pœnam delicti, ab Auctoritate tantum Canonis ante tempus elapsum solvi potest, si publica sit, & ad forum contentiosum delata. ib.
Regula 23. Quilibet suspensum ex delicto occulto provenientem, & ad forum contentiosum non delatum, Episcopi solvere possunt. ib.
Regula 24. Suspensio quilibet a Jure lata ob contumaciam, nisi Summo Pontifici referata sit, ab Episcopo, aut Prælato Auctoritatem quasi Episcopalem habente solvi potest. ib.
Regula 25. Suspensum ab homine latam solus ille per Absolutionem auferre potest, qui eam uult. ib.
Art. iii. Quæ suspensiones ipso Jure late. ib.
Cap. iv. De Interdicto. 450
Art. i. Quid, & quotuplex sit Interdictum, & a quo haec Censura ferri possit. ib.
Art. ii. Regula proximæ spectante circa Interdictum. 451
Regula 1. Interdicto loco principaliter, censetur interdictus accessoriis, viciniis, & contiguous. ib.
Regula 2. Si Sententia Interdicti lata sit in Populum, Clerus interdictus non censetur, nec interdicto Clero populus. ib.
Regula 3. Interdictio Civitate, vel alio loco, proper delicitu Domini, Recoris, vel Prælatorum, Cives non in interdicti extra ipsum divina Officia sudire, Sacraenta recipere, & Ecclesiastica Sepultra mortui donari possunt. ib.
Regula 4. Interdictio Communicante, & singuli de Communitate censentur interdicti, ita ut aliqui divinis Officiis interfesse, vel Ecclesiastica Sacramenta recipere non valeant. ib.
Regula 5. Clerici personali Interdicto ligari, si illad violarentur, in Irregularitate incurront, non obstante Appellatione. ib.
Regula 6. In Excommunicationis Summo Pontifici referata Censura incurvant, qui Ecclesiasticum Interdictum servari prohibent, aut moniti servare pertinaciter renunt. ib.
Regula 7. Interdictum a Religiosis quibuscumque, etiam exemplis servandum est, nechon cestatione a divinis, sub pœna Excommunicationis ipso facto incurrente. ib.
Regula 8. Interdictum servare nemo tenetur, nisi sit expressa denuntiatur. ib.
Regula 9. Interdictum nisi servent illi, in quorum gracie postum est, ali servare non tenentur. ib.
Regula 10. Laicos tempore Interdicti Divinis interesse potest, five ratione privilegi, five ob aliam causam legitimum. 452
Regula 11. Interdicto generali personarum, non loci durant, Infantes Ecclesiastica sepultra non privantur. ib.
Regula 12. Interdictum generale loci propter temporale debitum Episcopi, vel Principis potest non potest, nisi de licentia Sedis Apostolicae. ib.
Regula 13. Quamvis terra interdicta alienetur adhuc remanet Interdictum. ib.
Regula 14. Interdictum generale personarum tollitur destruere Communitate. ib.
Regula 15. Qui Peccantibus signa moriens exhibuit, Ecclesiastica Sepultra non est donandus, nisi prius ab Interdicto fuerit absolvitus. ib.
Regula 16. 17. ib.
Regula 18. 19. & 20. ib.
Quinque ita posteriores Regulae spectante Absolucionem ab Interdicto. ib.

TRACTATUS DE INDULGENTIIS.

Cap. i. De Potestate concedendi Indulgencias. 453
Art. Unicus. An potestas concedendi Indulgencias sit in Ecclesia. ib.
Propositio Unica. Potestas Indulgencias concedendi a Christo tradita est Ecclesiæ, quæ antiquissimis etiam temporibus sacra iusta potest. ib.
Cap. ii. De Indulgientiarum utilitate. 455
Appendix. De Jubilato. 456
Unde Jubilati nomen. ib.
Jubileum Legis Moysæ. ib.
Evangelici Jubilati typus. ib.

Per

- Per Indulgentiam Jubilai ab agenda pro viribus Penitentia nemo dispensatur. 456
 Plenaria Indulgentia, & Jubilai fructum pro sua dispensatio mensura quisque consequitur. ib.
 Error praeveniens. 457
 Cap. III. Regula Indulgentiarum dispensationem, usumque spectantes. ib.
 Regula 1. Indulgentias concedere possum Summus Pontifex, & Episcopi: ille quidem Plenarias tuto qui late patet Orbe Christiano: isti vero in Diocesis suis, & secundum measuram Canonum. ib.
 Regula 2. Archiepiscopi Indulgentias in tota Provincia sua concedere potest secundum measuram Canonibus praescriptum, etiam in Sacra Provincia Visitationem acta non obstat. ib.
 Regula 3. Indulgentias ab Episcopo concessae, eorum dumtaxat Diocesas profunt. ib.
 Regula 4. Episcopi in foro Penitentia non solum quadrangularis dierum, sed plurius, & annorum Indulgentias justa de causa largiri possunt. ib.
 Regula 5. Episcopus electus, arque confirmatus, & Legati Apostolic, quavis Sacerdotes non sint, possunt Indulgentias concedere. ib.
 Regula 6. Summus Pontifex, & Episcopi mortalis peccati rei Indulgentias nihilominus concedere possunt. ib.
 Regula 7. Ad Indulgentias valorem causa justa, & legitima requiritur. ib.
 Regula 8. Causa legitima concedendi Indulgentias censendum est tempore subsidiis ad spiritualem ordinatum. 458
 Regula 9. Pro causis mere spiritualibus multo magis concedi possunt. ib.
 Regula 10. Existibut in peccato mortali Indulgentia non profunt. ib.
 Regula 11. Opus, cuius intuitu conceditur Indulgentia, fieri debet ab homine in gratia existente. ib.
 Regula 12. Ad Plenaria Indulgentia, etiam Jubilai conferendam, totis viribus enti, & omni studio contendere necesse est ad factis facilius Justitiae Divinae congrui, & diuturnis Penitentia laboribus. ib.
 Regula 13. Totam Indulgentiam non consequitur, quemcumque facit opus, cuius gratia Indulgentia concessa est, sed qui meliori, quo potest, modo, audacio servientie facit. 459
 Regula 14. Aliis operibus satisfactoriis Deum magis promeretur quam Indulgentia. ib.
 Regula 15. Non Vivis solam, sed etiam Defunctis profunt Indulgentias a Summo Pontifice pro illorum levamine concessae, illisque speciem a Fidelibus applicata. ib.
 Regula 16. Quibuscumque Purgatoriis Animabus Plenaria Indulgentia applicatur, non ideo a peccatis statim liberatur. 460
 Regula 17. Tempore Jubilai quilibet Sacerularius, quam Regulari Confessarii eligere potest, quem voluerit, ex approbatione ad hunc effectum. ib.
 Regula 18. 19. 20. 21. De uso, & fructu Jubilai, ibid. & seq.
 Regula 22. Jubileum, aut Indulgentias alias, seu vivis seu defunctis applicare non possunt, qui opera persigunt pro illis consequendis praeceptis, nisi Pontificis Litteris id exprimatur. 461

T R A C T A T U S D E E X T R E M A U N C T I O N E.

- Cap. I. De Natura Unctionis Extrema. 461
 Art. I. Utrum Extrema Unctio sit Nova Legis Sacramentum. ib.
 Propositio Unica. Extremaz Unctio propria Sacramentatio convenit. ib.
 Art. II. De Materi Extrema Unctionis. 464
 Propositio 1. Oleum ab Episcopo benedictum est materia remota Extrema Unctionis. ib.
 Propositio 2. Materia proxima hujus Sacramenti est Unctio. 465
 Art. III. De forma Extrema Unctionis. ib.
 Propositio Unica. Forma Sacramenti Extrema Unctionis est verba, & solemnis illi precatio, quam Sacerdos ad singulas Unctiones adhibet, cum ait: Per istam Sanctam Unctionem, &c.
 Cap. II. De Unctione Extrema effectibus. ib.
 Cap. III. De Ministro Unctionis Extrema. 467
 Propositio Unica. Minister Unctionis Extrema est Prebyter vel Episcopus.
 Cap. IV. De Subjecto Extrema Unctionis. ib.
 Cap. V. Regula Extrema Unctionis Administrationem spectantes; Ilicet. ib.
 Regula 1. 2. 3. 4. 5. ib.
 Regula 6. 7. 8. 9. ib. & seq.
 Regula 10. Extrema Unctionis Sacramentum cuilibet Sacerdoti administrare non licet, sed solum proprio Pastori, id est, Episcopo, aut Parroco, vel cui illi commiserint. 468
 Regula 11. ib.
 Regula 12. ib.

A R T I C U L O R U M , E T R E R U M .

- Regula 13. Unusquisque liberam habet facultatem sepulturam eligendi: & si quis non eligit, in Majorum sepulcra est sepeliendus; salva semper Ecclesiæ Parochialis Canonica Portione. 476
 Regula 14. Sacramentum Extrema Unctionis administrari debet, dum ager integris sensibus est. ib.
 Regula 15. Extremaz Unctio pueris conferri non debet. 469
 Regula 16. Nec furiosi, & amentibus, qui non habent lucida intervala. ib.
 Regula 17. Quid de mulieribus in partu laborantibus? &c. ib.
 Regula 18. Extremaz Unctio administrari potest senio confectis in diem moritur. ib.
 Regula 19. Extremaz Unctio in eadem infirmitate reperi potest, si convalefacit, & potesta in idem periculum relabatur infirmus. ib.
 Regula 20. Quavis Sacramentum Extrema Unctionis non sit ad salutem simpliciter necessarium, lethalis peccati rei sunt qui a Pastori monte reculant, vel differunt illud suscipere, propter contemptum Sacramenti. ib.
 Regula 21. Extremaz Unctionis Sacramentum administrari non debet infirmo nisi post Confessionem peccatorum suorum, & post Viaticum Corporis Christi, si recipere illud possit. ib.
 Cap. VI. Regula Visitationem infirmorum, Testamento, & Sepulcra spectantes. 479
 Regula 1. Parochi quotidie Parochianos suos graviter aegrotantes, quod fieri potest, visitare debent, eisque omnia caritatis, & pastorali sollicitudinis officia exhibere. ib.
 Regula 2. Ad Testamento factionem infirmos horstari, dum integrum sunt mente, Parochus, & Confessorius debent, si morbus gravior, & cum periculo fuerit. ib.
 Regula 3. In fatione Testamento servandæ sunt Leges, & Contrafationes Municipales. ib.
 Regula 4. Si Testator haberet liberos, pietas exigit, ut illis ad vivendum, & ad Statum suum sustentandum necessaria conseruantur, totis viribus enti, & omni studio conservantur, proutquam de pīs caussis cogit. ib.
 Regula 5. Si confanguinei Testatoris indigent, & si filios non habent, ipsi potius bona sua relinquere tenuerit, quam ab aliis pīs caussis testari. ib.
 Regula 6. Filii, & cognati proponi debet Restitutio bonorum male patitorum: de qua omnia Testator supremo voluntatis cabulis restituere debet. ib.
 Regula 7. Spurii, seu ex adulterio, vel incestu, aliqui ei illegitimo coitu progeniti, heredes inservi a parentibus non possunt: Aquitas tamen, iisque naturale postular, ut parentes necessaria illis ad vitam sustentandam relinquant. ib.
 Regula 8. Testator Fideicommisso transmittere non potest ad uxorem legitimam, nec uxor ad maritum, quod ipsi Testamento donare, ac relinquere Leges non permitunt: ne etiam filios spurios, aut naturales, vel coruus matres, alii persons, quas heredes inservire Leges prohibent, fideicommissu vocare potest in parente hereditatis. 475
 Regula 9. Quavis moribus hodiernis si receptum, ut Clerici bona ex preventibus Ecclesiasticis parte Testamento relinquant, quibus voluerint, illisque ab intellecto succedantur heredes confanguinei: peccant nihilominus gravissime, si de hujusmodi bonis ad cauſas protinus disponant, vel ipsa relinquant confanguinei divitibus, aut eos ab intellecto succedere finant. ib.
 Regula 10. Parochus, five conscientie Moderator suadere debet Testator, ut si comode possit, elemosynam potius eroget pauperibus, dum vivit, quam post mortem relinquat. 473
 Regula 11. Ecclesiastici Religiose Viri ab omni specie accipiuntur hereditates alieni esse debent. ib.
 Regula 12. Parochus, & conscientie Moderator evtere debent, ne Testator, quem dirigit, aliquid Testamento suo statutum contra bonos mores, & honestatem. ib.
 Regula 13. Testamentum follementibus definitum, eti in foro exteriori non valeat, in foro tamen conscientie valere, ac heredes teneri ad legata solvenda, maxime quod apīs caussis, pīs, & eruditus Autoribus vīsum est. Id certe agendum, quod Juxta aquī secundum Leges decerneret, cauſi ad forum exterius delata. 474
 Regula 14. Testamenta supprimere, vel abſcondere, aut eorum executionem retardare, vel legata intercipere, lethale peccatum est contra iustitiam, & caritatem. ib.
 Regula 15. Cum Heredes, vel Executores legitimorum Testamentorum officio suo defini, nec tempore a Jure, vel conludente prescripte pīs Defunctionis dispositiones exequuntur, Episcopos ipsos Censuram cogere potest ad eorum executionem. 475
 Regula 16. Testamentorum executores, aliive ad certa bona pauperibus distribuenda depūtati, pro arbitrio suo distribuere illa non possunt, sed Regulas Iustitiae, Prudentiae que Christianæ, & Caritatis ordinem servare tenentur. ib.
 Regula 17. Quorūmvis Defunctionis corpora passim in Ecclesia sepeliri, aut omnibus Divitibus indifferuntur, id concedi, pīsa non permittet Disciplina, cuius ratione, & observante maxime oportet effici. 476
 Regula 18. Testamentorum executores, aliive ad certa bona pauperibus distribuenda depūtati, pro arbitrio suo distribuere illa non possunt, sed Regulas Iustitiae, Prudentiae que Christianæ, & Caritatis ordinem servare tenentur. ib.
 Regula 19. Uxor eligere sibi potest sepulcra distinctam a sepulcra Marii. 476
 Regula 20. Filii familiæ sibi sepulcra eligere potest, cum pubertatem artig; si vero sit impubes, pater illum sepelire potest, ubi volunt, si id loci consuetudo, & Diocesana Disciplina patientur. ib.
 Regula 21. Letchaster peccant Clerici, & Viri Religiose, qui Fideles inducent ad votum, jurandum, vel promittendum, ut in eorum Ecclesiæ sepulcra eligant, vel jam electas ulterius non immutent. ib.
 Regula 22. Ab Ecclesiastica Sepulcra multiplex hominum genus arceri debet. ib.
 Regula 23. Aliquid pro Sepulcra pacisci, vel exigere non licet. Laudabilis tamen consuetudines servanda sunt. ib.
 Regula 24. Admonendi sunt Christiani, ut superfluum Funerarum pompa refescere; Presbiterus, & Clericus, ut superfluum potius subveniri carent. 477
 Regula 25. 26. ib.
 Regula 27. 28. & 29. ib. & seq.

T R A C T A T U S

D E S A C R A M E N T O O R D I N I S .

- Cap. I. De Ordinis essentia, & divisione. 479
 Art. I. Quid sit Ordo. Utrum sit vere Sacramentum. ib.
 Propositio Unica. Ordo est verum, & proprio dictum. ib.
 Novæ Legis Sacramentum. ib.
 Art. II. Quot sunt Ordines. ib.
 Art. III. De prima Tonsura. 480
 Art. IV. De Minoribus Ordinibus. ib.
 S. I. De Ostiariis. 481
 S. II. De Lectoriis. 482
 S. III. De Exorcistis. 483
 S. IV. De Acolythis. 484
 Art. V. De Subdiaconatu. 484
 Art. VI. De Diaconatu. 485
 Art. VII. De Sacerdotio. 486
 S. I. De Sacerdoti proprii dicti existentia. 486
 S. II. De Presbyteratus Materia, & Forma, Sacrifice Cœrimonis. 487
 S. III. De Sacerdotalis Ordinis Dignitate, & Excellentia. 487
 Art. VIII. De Episcopatu. 488
 Episcopalis Ordo sit a Presbyterali distinctus. 489
 Episcopali conferentia tribuitur Sp. Sanctus. ib.
 Episcopi Jure Divino Presbyteris Superioris. ib.
 Episcoporum Officia. ib.
 Cap. I. De Hierarchia Ecclesiæ. 491
 Art. I. Quid sit Hierarchia. ib.
 Hierarchia est divinitus instituta, eamque constare Episcopis, Presbyteris, & Ministris, dogma fidei est. ib.
 Art. II. De variis Sacerdotalis Ordinis Gradibus. 492
 Primus Gradus Presbyterorum, quo in ordine sunt Rectores Parochiarum, five Curati, qui 72. Discipulorum locum in Ecclesia tenuerit. ib.
 Secundus Sacerdotii gradus est Episcoporum, qui sunt Apostolorum Successores. ib.
 Tertius gradus est Archiepiscoporum, seu Metropolitanorum. ib.
 Metropolitanus Superioriores sunt Primiates. ib.
 Metropolitanorum officia. ib.
 In quanto Sacerdotalis Ordinis gradu sunt Patriarchæ. 493
 Supremum Sacerdotalis Ordinis gradum tenet Romanus Pontifex, amplissimumque Jurisdictionem in Christianos omnines, & Episcopos universos divinitus datum. ib.
 Romanii Pontificis iura. ib.
 Obedientia ipsi ab universis Fidelibus debita. ib.
 Cap. II. De Ministro Sacramenti Ordinis. 494
 Art. I. Utrum Sacrae Ordinationis Minister sit solus Episcopus. ib.
 Propositio 1. Minister Sacramenti Ordinis est solus Episcopus. ib.
 Propositio 2. Secundi Ordinis Sacerdotibus potestis confandi Tonsura Clericalem, & Minores Ordines a Summis. ib.
 Utrum Maiores Ordines confundi potestis demandari possint. ib.
 Presbiteri ordinare non potest simplex Sacerdos quibus munitus est. 495
 Presbiteri ordinare non potest complexus Sacerdos quibus munitus est, gravique pars secundum Canones plebendium. ib.
 Regula 13. Ordinator circa Ordinatum Interstitia Episcopi arbitrio, & prudentia commissis est. ib.
 Regula 14. Episcopus in Legi Interstitiorum dispensare non debet, nisi necessitas, aut Ecclesiæ utilitas id exponat. ib.
 Regula 15. Ordinare non potest complexus Sacerdos quibus munitus est, gravique pars secundum Canones plebendium. ib.
 Regula 16. Nemo absque Probatione, & Examene in Clericis admittendas est, & ad Ordines promovendas. 504
 Regula 17. Neque Sacerdotum, & Ministrorum penuria, neque rationes aliae, indignorum Clericorum Ordinationem ullatenus excusat possunt. ib.

INDEX CAPITUM,

- Regula 18. Nemo absque Dei Vocazione in Clerum adiungendus. Sacrisque Ordinibus initiandus est. 505
 Regula 19. Nemo est ad Sacros Ordines promovendus, nisi qui vel innocenter vixerit, vel oculas prioris vita misculas diuturna penitentia diluerit. 506
 Regula 20. Sacrifigio reus est, qui cum peccati mortalis conficiens Ordines suscipit. ib.
 Regula 21. In mortalibus peccatis resumus incurrit, qui Tonsuram Clericalem indigne suscipit. 507
 Regula 22. Ordinandorum scientia probari debet, ac tenari pro ratione Ordinum, ad quos promovendi sunt, & locorum, quo mutantur. Qui autem agere sint ingenio, & literarum ignari, atque incapaces, rejiciendi sunt. ib.
 Regula 23. De studio Mentalis Orationis examinandi sunt Ordinandi. 508
 Regula 24. Nemo ad Sacros Ordines promovendus est, nisi probatae castitatis, & qui iper Deo auctore se contineat poena. ib.
 Regula 25. Lethaliter peccant, qui vel alieno nomine interrogari se patiuntur, vel aliam personam examini supponant. 509
 Regula 26. Nullus ad Subdiaconatum promoveri debet sine legitimo titulo five Beneficii, sive Patrimonii. Ad Titulum vero Patrimonii eos tantum ordinare potest Episcopus, quos Ecclesias suis necessarios, vel utiles judicaverit. ib.
 Regula 27. Qui cum falso Titulo decepit Ordinantem, ipso Jure ab Ordinum suscepione suspensum est. ib.
 Regula 28. Religiosi, seu Canonici, vel Clerici Regulares, qui ante Professionem expressam Sacros Ordines suscepient, abque Titulo sufficienti Beneficii, vel Patrimonii, ipso Jure ab executione Ordinum sunt suspensi, Ordinatus vero a collatione talium Ordinum pergitannum. 510
 Regula 29. Regulares Religiosae Professione certificationem loci Tituli exhibere tenentur, cujus Ratificationem in scriptis ac Juramento firmatae Episcopos ab ipsis exigere jure potest. ib.
 Regula 30. Nullus ordinandus est, nisi certe adscribatur Ecclesia, quam si deferat inconsulto Episcopo, a Sacris Ministeriis suspensi debet. ib.
 Regula 31. Ordinandorum consensus necessarius est, ad eum iri etiam Ordinatio, quae profusa renitenti, & a reluctanti conferatur. ib.
 Cap. xv. De Impedimentis Ordinationum, & Irregularibus. 511
 Quid sit Irregularitas, & quatuorplex. ib.
 Quis de Irregularitate dispensare possit. ib.
 Art. i. De Impedimento sexus. ib.
 Art. ii. De Impedimento paucitatis, & amentiae, & vexationis a Damone. 512
 Art. iii. De Impedimento fratris. ib.
 Art. iv. De Impedimento naturalium. ib.
 Art. v. De Impedimento ex vitiis, seu defectibus corporis. 513
 Art. vi. De Impedimento ex defectu Baptismi, Confirmationis, vel inferiorum Ordinum. ib.
 Art. vii. De Impedimento Bigamiae. 514
 Art. viii. De Impedimento Criminis. 515
 Art. ix. De Impedimento ex defectu perfecte lenitatis. 516
 Art. x. De Impedimento infamiae. 517
 Cap. vi. De Vita, & honestate Clericorum. ib.
 Regula 1. Clerici parni Canonici ab Episcopis compelli possunt, & debent, ut Tonsuram Clericalem, velletque, Ordini suo congruentes gerent. ib.
 Regula 2. Modelatam in vestibus, & in domoefia suppeditat, nec non fragilitatem in mensa, Clerici, quavis Dignitate fulgentes, & quantumlibet divites, levigate tenentur. 518
 Regula 3. Abstinentia debet Clerici a cohabitatione, & frequentatione suspectarum mulierum, necon non consanguinearum, quas Canones ab eorum ordinibus excludent. ib.
 Regula 4. Taxillae, telleria, five chartis, aliisque ludis aleatoris ludere, Clerici abque gravi crimen non possunt, nec licet illis ludentes studiose spectare, gravibusque pecunia subducent Canones hoc in revoltores. 519
 Regula 5. Ab omnibus spectaculis, & choreis abstinent debent Clerici Canonum hanc in eis violatores graviter peccant, gravibusque pecunia ab Episcopis plecti debent. 520
 Regula 6. Clerici a capulis, & obiectate sublimere debent ipsius prohibere possunt Episcopi sub pena Suspensio- nis, aut alii arbitriis, ne Tabernas ingrediantur. 520
 Regula 7. Clerici omnino prohibitis est Venatio clamora: unde graviter peccant Clerici, qui venatione incur- bunt. ib.
 Regula 8. Negotiis facularibus Clericos implicari, ac vacare, facri Canones prohibent, quos absque gravi peccato violare non possunt. 523
 Regula 9. Clerici redditum Ecclesiasticorum Dispensatores sunt; non Dominii: unde cum ei sis victim, & honestum vestitum delubrant, si quid residuum est, pauperibus debent. 524

ARTICULORUM, ET RERUM.

- Regula 10. Restitutionis lege tenentur, qui bona Ecclesie seu Redditi Ecclesiasticos in usus illicitos expendunt. 525
 Regula 11. Personae turpes, lutores, consanguinei divites Clericorum, & alii, quibus fine iusta causa Ecclesiasticorum honorum fructus contulerunt, ad Restitutionem tenentur. 526
 Regula 12. Si Clerici de Bonorum Ecclesiasticorum portione usui suo destinata aliquid sibi subtraxerint, in consanguineis suis, aut alii ergo lice posunt, ex moderatione adhibita, ut ditione inde non fiat. ib.
 Regula 13. Graviter peccat Clericus, qui imminenter necessitate pauperibus subveniendi, referat, ac reponit in scripturam id, quod ex Ecclesiasticis redditibus ipsi restituum est. ib.
 Regula 14. Clerici, qui sufficiens ad sustentationem suam Patrimonium habent, Ecclesiasticorum tamen Beneficiorum redditibus, oblationibus, aliisque stipendiis ad necessarium victimam, honestumque vestitum uta conscientia uti possunt. ib.
 Regula 15. Clerici, quibus sufficiens Patrimonium est, urgente pauperum necessitate, redditus omnes Ecclesiasticos, five fructus Beneficiorum suorum, decimus, distributiones, Orationes, aliisque obventiones sacras pauperibus erogare tenentur, & ex Patrimonio suo vivere, aliquo graviter peccant. 527
 Cap. vi. De Beneficiis Ecclesiasticis, illicitate eorum Capitulatione, Professione, Refugiatione, Permutatione, & Beneficiorum Officiis. 528
 Ecclesiasticis Beneficii definitio explicatur. ib.
 Quotuplex Beneficiorum genus. ib.
 Regula 1. Ad Beneficiis Ecclesiasticis promoveri non debent nisi legitti, & qui sunt moribus, scienzia, & ceteris, Ordineque idonei. Si vero sunt Parochiales Ecclesias, requiruntur insuper, ut idioma loci intelligent, & expetire loqui sciant. ib.
 Regula 2. Qui Beneficium impetravit Graduatis dumtaxi conferendum, aut illud vi Graduum obtinuit, illud sua conscientia possidere, & retinere non potest, nisi prescriptum studii tempus in aliqua Universitate perficerit, ac scientiam adeptus sit competentem. 529
 Regula 3. Beneficiis Ecclesiasticis, Cura praesertim Animarum annexam habent, suscipere nemo debet, nisi qui ad illa a Deo vocatus est. ib.
 Regula 4. Qui in Beneficiis Ecclesiasticis Curam Animarum se ingerunt, vel illa ambiunt, a Deo minime sunt vocati. 530
 Regula 5. Qui Beneficiis Ecclesiasticis honoris, & reddituum temporalium intuira suscipiant, non solum a Deo non sunt vocati, sed lethaliter peccati rei sunt. ib.
 Art. i. De Impedimento sexus. ib.
 Art. ii. De Impedimento paucitatis, & amentiae, & vexationis a Damone. 512
 Art. iii. De Impedimento fratris. ib.
 Art. iv. De Impedimento naturalium. ib.
 Art. v. De Impedimento ex vitiis, seu defectibus corporis. 513
 Art. vi. De Impedimento ex defectu Baptismi, Confirmationis, vel inferiorum Ordinum. ib.
 Art. vii. De Impedimento Bigamiae. 514
 Art. viii. De Impedimento Criminis. 515
 Art. ix. De Impedimento ex defectu perfecte lenitatis. 516
 Art. x. De Impedimento infamiae. 517
 Cap. vi. De Vita, & honestate Clericorum. ib.
 Regula 10. Religio in favorem, in manus Summi Pontificis possum, & debent, ut Tonsuram Clericalem, velletque, Ordini suo congruentes gerent. ib.
 Regula 11. Religio in favorem, in manus Summi Pontificis facta, Religantem a simonia immunit non prestat, si ex intentione suum Beneficium alicui refugiat, ut commodum aliquod tempore ibi, aut familiis suis inde proveniat. 523
 Regula 12. Religio cum expressa, vel tacita condicione Regulus in eadem Beneficiis, illicita sunt. ib.
 Regula 13. Quilibet Religatio dole, fraude, vi, aut metu facta, illicita, & irita judicanda est: nec Beneficium ita sibi collatum tuta conscientia retinere potest Religianarius, aut illius fructus suos facere. ib.
 Regula 14. Qui Beneficium suum in favorem alterius refrigeravit, illud tuta conscientia retinere non potest, nec fructus suos facere. ib.
 Regula 15. Clerici a capulis, & obiectate sublimere debent ipsius prohibere possunt Episcopi sub pena Suspensio- nis, aut alii arbitriis, ne Tabernas ingrediantur. 522
 Regula 16. Penitentia super Beneficiis religianis continui non possunt, nisi Romani Pontificis Autoritate, & ex causa canonica. Qui Beneficiariis Penitentia alteri sibi re- servant, aut sine causa canonica imperata percipiunt, lethaliter peccant, & ad restitutionem tenentur. ib.
 Regula 17. Nec postulare licet, nec promittere Beneficium auctoritatem oblitum possessoris. Qui fecus fecerint, lethaliter peccati rei sunt. 524
- Regula
- Regula 18. Absque institutione Diocesani Episcopi beneficium ordinarie obtineri tuta conscientia non potest. 525
 Regula 19. Graviter peccant non solum, qui indigni quecumque Beneficia Ecclesiastica conferunt, vel indigne ad ea nominant, & presentant, sed & qui ad beneficia Curam Animarum annexam habentia non promovent digniores, aut illi polpotius, minus digniorum institutio- ni quovis modo cooperantur. 525
 Regula 20. Absque peccato conferuntur beneficia Curam Animarum annexam habentia, minus sanctis, & minus doctis, si Ecclesie, cui providendum est, utiliores habu- ri judicentur iis, qui sanctiores sunt, atque doctiores. ib.
 Regula 21. Consanguineos suos in Collatione beneficiorum Ecclesiasticorum aliis praeferre nemo potest absque gravi peccato, nisi sint aquae digni, & id absque scandalo fieri possit. Simplicita tamen beneficia illis conferre potest, unde sustentant, si indigni non fuerint. ib.
 Regula 22. Dignum ex Ecclesie gremio alteri alias dignio- ti preferre licet. ib.
 Regula 23. Quamvis graviter peccant Patroni, qui minus dignum presentant, postpositi dignioribus, non peccat Episcopus illum institutus. ib.
 Regula 24. Plures Episcopos, aut plures Parochiales Ec- clesias, aut duas Dignitates, Personatus, vel Præbendas uniformes sub codice techo possidere nonni licet. ib.
 Regula 25. Parochiales Ecclesias cum Annexa uniusdemque Sacerdotum regere potest, constituto in ista Vicario. Canonici item in Ecclesie Cathedralibus cum Parochia annexa possidere quis potest, modo parvus in ea Vicarius constitutus cum Portione conguis. 528
 Regula 26. Plura beneficia etiam diversi generis, Residen- tiam possunt, in diversi Ecclesiis possidere prorsus illucrum est. ib.
 Regula 27. Plura beneficia, cujuscumque naturae sint, etiam simplicia, simul possidere non licet. Qui absque canonico, & iusta Dispensatione plura obtinuerit, ac retinuerit, lethaliter peccati rei sunt, si unum ad vitam ejus hominibus sustentandum sufficit. ib.
 Regula 28. Plurimum Beneficiorum possidere plures iu de- formitatis continet. 529
 Regula 29. Plurimum Beneficiorum possidere ex Dispensa- ratione canonica, & justis de causis a Summo Pontifice con- censis, faciliter ob Ecclesiis necessitatem, vel utilitatem, honesta, & licita esse potest. ib.
 Regula 30. Dispensatio Pontifica possidentem plura be- neficia, cujuscumque naturae sint, quorum alterum ad vitam honesti sustentandum sufficit, a peccato mortali non praestat immunitem, nisi iusta sic causa Dispensationis. 530
 Regula 31. Intentio expendendi redditus beneficiorum in bonos, & pius usus, pluralitatem beneficiorum non ex- cusat. ib.
 Regula 32. Beneficiorum pluralitatem non excusat quo- rumdam huic pluralitati favens opinio, vel exempla. ib.
 Regula 33. Episcopi, & Parochi Divino, Naturali, & Ecclesiastico Jure ad Missionem, five Residentiam per- sonalem in suis Ecclesiis teneantur. ib.
 Regula 34. Episcopi, Parochi, & alii quicunque beneficia Curam Animarum habentia obtinent, peccati mortali resumunt, cum faciem de Residentiis legi- gem violant: Fructus etiam suos non faciunt pro rata temporis absentia, nec tua conscientia illos restituere possunt. 529
 Regula 35. Episcopos, Parochos, aliosque beneficia Curam animarum habentia, aut alia quamcumque Residen- tiam possunt, a letaliter peccati rea contra non residentes, nulla Dispensatio excusat, nullave ratio, nisi causa absentia legitima sit, & canonica. Nulla porro absentia causa sit legitima, & canonica, nisi Christiana caritas, urgens necessitas, debita obedientia, & evidens Ecclesia, vel Republica utilitas. ib.
 Regula 36. Summus Pontifex obligationem residendi Episcopos, aut Parochis, aliisque Curam Animarum habentia remittere non potest. 530
 Regula 37. Episcopo, qui longo annorum tractu in Ecclesiis sua manit, & ne quidem ipsa vacatione, quasi ex iusta causa Conc. per tres meses quotannis permittit, umquam usus est, concedi non potest licentia non residendi ad tempus, nisi aliquis ex causa a Conc. Trid. approbat ad id movet. ib.
 Regula 38. Episcopus jungere non potest trimestre absentia unius anni cum absentia trimetris sequentis anni. ib.
 Regula 39. Adeo stricta est Residentia obligatio, ut ne duobus quidem mensibus, aut breviori tempori in- tervalle, Episcopi & inferiores Pastores ab Ecclesiis suis abesse possint, nisi id sit ex iusta causa, & absque gre- gis ipsius communi determinatio. 524
 Regula 40. Curati Residentia officium non implent, nisi Natal. Alex. Theol. Tom. I. Nann. 2 Re-

Regula 7. Simoniz rei sunt, qui dum Beneficium resignantur sub annuus Pensionis onere, de illa ipsa Pensione redimenda pacifcentur, vel eam exinguunt conferendo, aut procurando Beneficium Ecclesiasticum. *ib.*

Regula 8. Pensiones qualibet absque Apostolice Sedis autoritate super Beneficii constitutae ab his, qui ipsa regnent, simoniacae censeruntur. *ib.*

Regula 9. Resignationes incognitis, & obscuris hominibus facta, de Simonia vehementer suspecta sunt, nec ab Ordinario facile admitti debent. *ib.*

Regula 10. & 11. Aliae Resignationes simoniacae. *ib.*

Regula 12. Simoniz rei sunt Clerici, qui Clericis Statutis pertinet, ad Nuptias convolant, & Beneficii sua future conjugis fratri, sive nepoti resignant, aut conferri procurant, ex pacto expreso, aut tacito, ut puelle possit augentur, &c. *ib.*

Regula 13. Simoniz rei sunt Patronus qui aliquem ad Beneficium praefestant, ex lege, ut Decimas a se vel ab alio non exigat. *ib.*

Regula 14. Simoniz rei sunt, qui renuntiant liti super Beneficio, aliquid temporale, etiam expensatum nomine exigentes: aut qui resignant Beneficium cum onere resiliunt expensis, quas in eo acquirendo fecerunt. *ib.*

Regula 15. Simonianas incurvant, qui ex pacto ad finiendam item dubiam ob aliquid Beneficium intentavant, vel accipiunt pecuniam, aut aliquid prezzo estimandum. Eiusdem sunt criminis rei, qui de quocunque spirituali iure transgunt. *ib.*

Regula 16. Simonia est redimenda vexationis specie pecunias dare, ut removantur impedimenta, quibus aliquis prohibetur, ut retardatur a consecratione Beneficii, in quo nullum jus habet. Postquam vero jus acquisitum est, licet per pecuniam justa impedimenta removere. *ib.*

Regula 17. Litigantes super aliquas Beneficii possessio inter se convenire absque Simonia non possunt, ut pacis causa Beneficii alter, Pensionem alter super Beneficio habeat. *ib.*

Regula 18. Peccatum simoniae genus est confidentia, &c. ibidem.

Regula 19. Simoniacae fiduciae reus non est, qui Beneficio renuntiat simpliciter, & absolute in manibus Collatoris, nullo pacto inito, nulla promissione ab ipso per se, aut per mediatores exactam, & facta: quamvis confidat, & speret, Collatorem idem Beneficium collaturum illi, quem ad illud promoveri desiderat, vel Patronum illum presentaturum. *ib.*

Regula 20. Simoniz rei est, qui preces pro indigo ad obtinendum illi Beneficium Ecclesiasticum interpositas excludit: vel qui preces pro digno quidem factas, sed tamen favoris humani, non meritoris ratione habent, vel qui pro seipso rogat, ut obtineat Curam Animorum, &c. *ib.*

Regula 21. Simoniz rei sunt, qui fodiis adulacionibus Principium, Nobiliumque Virorum gratiam ad obtinenda Beneficia suscipiuntur. *ib.*

Regula 22. Simoniz rei est, qui Beneficium aliqui secularum, aut procurarum pollicetur ex lege, ut commendationem, vel preces Viri Principis, aut potenter, eis in gratiam vult irepere, & cuius patrocinium ambit, apud se interponat. *ib.*

Regula 23. Simoniz rei sunt duo Monachi, qui sibi invicem sua, suruagia partium suffragia pollicentur, ut alter ad Provinciali Munus, alter ad Prioratum, vel similem aliam Praefecturam Monasticae præbatur. *ib.*

Regula 24. Si pecunia persolata sit, aut pactio aliqua, vel promissio facta fuerit de altero Beneficio Ecclesiasticum, aut Monasticae Praefecturi alicui procurandis, aut de suffragio in Electione ad hujusmodi Beneficium, vel Praefecturam secundo, simoniacae est, adeoque ipso Jure nulla Collatio, vel Præsentatio, Electio, vel Confirmatione. *ib.*

Regula 25. Simoniz rei sunt, qui pro obsequio temporali, vel sibi, vel suis exhibito, vel exhibendo, nec ad Ecclesiastitatem, aut Misafrorum ejus auxilium ordinatio, Beneficia conferunt, vel promittunt. *ib.*

Regula 26. Simoniz rei sunt, qui se Principium Virorum, & Procerum obsequio mancipant, aut in eorum clientelam se conferunt, ut Ecclesiastica Beneficia sibi, vel suis obtineant. *ib.*

Regula 27. Simoniz rei non sunt, qui patra aliqua mannera Beneficioribus Collatoribus, aut Ecclesiastis Iudicibus larguntur, reverentur, aut amicis colende causfa, aut in grati animi pignus. *ib.*

Regula 28. Jus Patronatus vendere illam, cui est annexum, simoniacum est. *ib.*

Regula 29. Omnis conventio, & pactio de contributione pecuniaris pro ingressu in Religionem, sive admissione ad Professionem Religiosam, tam in Monasteriis pauperibus, quam divitibus simoniacae est. *ib.*

Regula 30. Pensiones vitalitatis, & confusione, legitimateque elemosynae non solum recipi, sed exigi possunt a Mo-

nasteriis inopibus, & tenuibus. *ib.*

Regula 31. Pro vista, & vestita Novitorum; & Novitatu totu probationis anno, congrua penitus exigi, & recipi potest. *ib.*

Regula 32. In Monasteriis, & Domibus quibuscumque Religious tam virorum, quam mulierum, is tantum numerus ad Professionem Religious recipiendus est, qui vel ex redditibus ipsorum Monasteriorum, vel ex conuentis elemosynis commode possit sustentari. *ib.*

Regula 33. Pro Baptismo pecuniam solvere non licet, etiam urgente necessitate, & in virg discerne. *ib.*

Regula 34. Pro Chrismate sacro, vel Oleo Catechumenorum, aut infirmorum, premium exigere circa simoniae crimini non potest. *ib.*

Regula 35. Pactio quelibet pro Missarum celebratione illicit, & simoniacae est. *ib.*

Regula 36. Quamvis Penitentibus in utroque foro imperari possat elemosyna, & Excommunicatis indicia malitia pecuniaris, cum in foro externo absolvantur, nihil tamen exigi pro Absolutione potest, circa simoniae crimen. *ib.*

Regula 37. Simoniz rei sunt Ecclesiastici Judges, qui pretio, vel favore celant peccatores, aut digne poenitenti, si faciunt condignam offertent, Absolutionis beneficium negant. Item Confessarii, qui pretio pariter, vel favore non poenitentem absolvunt, levioresque, quam per se, poenitentiam imponunt. *ib.*

Regula 38. Pre benedictionibus Nubentium, sicut, & ceterorum Sacramentorum administratione, precium exigere, aut quovis modo pacisci, crimen simoniae est: cogitamen possunt Fideles, quos paupertas non excusat, ad solvendum Ministris Ecclesie honorarium, quod pia consuetudine constitutum est. *ib.*

Regula 39. Pactum de Procesione ad funus non facienda, aut de mortuorum Officio non canendo, nisi certa pecunia summa solvatur, simoniacum est. *ib.*

Regula 40. Pro verbis divinis Prædicacione pretium exigere, simoni est: stipendiis tamen sustentationis Concionatorius Evangelici debentur. *ib.*

Regula 41. Simoniz rei sunt Canonici, qui Chorum frequentant propter Distributiones, tamquam propter finem præcipuum. *ib.*

Regula 42. Sintonia mentalis, & conventionalis excommunicationem, aliasque penas Canonicas non inferunt, sed sola simonia realis, cum scilicet, ita de pecunia, seu ex pretio estimabili pro spirituali danda conventionem est expresse, vel tacite, ut ex una falso parte condito impleta sit. *ib.*

Regula 43. Qui pro re spirituali aliquid pretio estimabile dedit, vel accepit, seu manus a manu, ab obsequio, vel a lingue, quamvis nullo pacto precedente, ad renumtandum Beneficio, & ad restituitionem tenetur, si animo proponuerit rem temporalem pro spiritu dñe date, vel accipere. *ib.*

Regula 44. Qui per simonianam ordinati sunt, quamvis ipsi criminis iusti confici non fuerint, ab executione tamen Ordinarii ipso Jure sunt suspensi. *ib.*

Regula 45. Cum iis, qui simoniacae sunt Ordinati, nec tamen simoniz confici fuerint, dispensare potest Episcopus, ut Ordinis ius suscepit functione obeat. Si vero ipi simonianam commiserint, aut hujusmodi criminis participes fuerint, necessaria est Summi Pontificis dispensatio. Idem est judicium de simoniacae Beneficiorum impetracione. *ib.*

Regula 46. Renuntiant Beneficio simplici, ad quod perfidionem ignoravit fuerit allumpli, si potest ad illud ex indulgentia Capituli iterum allumpli, nihil ex prima electione sibi vindicare potest. *ib.*

Regula 47. In penas Canonicas non incurrit, nec ad Beneficium Dignitatem, vel Officium Ecclesiasticum resignandum tenetur ille, quo non solum ignorante, sed prohibente, pecunia, vel aliquid aliud pretio estimandum datum est, ut ei Beneficium illud, Dignitas, vel Officium procuraverit: maxime si datum sit in eius odiu, & per infidias. *ib.*

Regula 48. Qui Beneficium per simonianam sciens volens obtinuit, fructus omnes restituere tenetur, non solum extantes, sed consumptos, illis dumtaxt exceptis, qui in Ecclesiastis ipsius utilitate sunt expensi: Qui vero simoniz concius non fuit, fructus consumptos restituere non tenetur. *ib.*

Regula 49. Restitutio pecuniae per simonianam acceptas, fructuumque ex Beneficio simoniacae obtentis perceptorum facienda est Ecclesia, vel papueribus. *ib.*

Cap. VIII. De Horis Canonicis, & obligatione illas recitandi. *ib.*

Art. I. De Horarum Canonicarum antiquitate, & numero. *ib.*

Art. II. Regulae Morales de Officii divini, seu Horarum Canonicarum recitatione. *ib.*

Art. III. Clerici Sacris Ordinibus initiati, & Beneficii, Divinum, & Canonicum Officium etiam privatum recitare tenentur sub pena peccati mortalis. Restitutio vero

ARTICULORUM, & RERUM.

653

vero obnoxii sunt Beneficiarii, qui sua culpa Officii Divini recitationem omitunt, pro rata omisi Officii par-

te. *ib.*

Regula 1. Tenuit Ecclesiastici Beneficii ejus possessorum a Recitatione Breviarii non dispensatur. *ib.*

Regula 2. Qui totum Officium recitare non possunt propter infirmitatem, alienave causas legittimam, & tamen aliquas Hora possunt perforce, ad eas recitandas tenentur sub pena peccati mortalis. *ib.*

Regula 3. Quicunque pensionem, fructus, aut Res Ecclesiasticas ut Clericus percipit, ad parvum Officium B. Mariae Virginis recitandum obligatur, cui si defit, pensionem, fructum, rerumque ipsarum amissionem obnoxius est, & mortaliter peccati reus. *ib.*

Regula 4. Monachis, seu Religiis Professi Choro deputati, quamvis non sint in sacris Ordinibus constituti, ad Officium Divinum recitandum tenentur sub pena peccati mortalis. *ib.*

Regula 5. Montiales Professi, & Choro deputati: ad Officium Divinum recitandum tenentur sub pena peccati mortalis, etiam cum a Choro sunt absentes. *ib.*

Regula 6. Clerici in sacris Ordinibus constituti, & Religiis Professi ad recitandum Officium tenentur, quamvis excommunicati. *ib.*

Regula 7. Ad Divini Officii recitationem, ita necessaria est mentis attenzio, ut praecepo non fasciat, mortalius sit peccati reus, qui per Officii partem notabilem ad alia sponte mente dirigitur. *ib.*

Regula 8. Hora Canonica temporibus congruis non perforce, peccatum est, nisi iusta causa, legitimamente impedimentum obstat. *ib.*

Regula 9. Horas Canonicas temporibus congruis non perforce, peccatum est, nisi iusta causa, legitimamente impedimentum obstat. *ib.*

Regula 10. Recitationem Horarum Canonicarum aliis negotiis, aut colloquios interrumpere, irreligionis est. *ib.*

Regula 11. Quibus incumbit obligatio Divinum Officium re-

citandi, illud recitare tenentur juxta Breviarium, & prescrip-
tum formam, Ritumque, sive Romanæ Ecclesie, sive
Ecclæsæ, cujus sunt Clerici, sive Ordinis Religiosi,
quem professi sunt: nec Officii qualitatem ipsi mutare
licet absque Superiorum facultate, aliqui peccati letal-
is rei efficiantur. *ib.*

Regula 12. Qui Breviario proprio Diœcesis aliquius; vel
Ordinis Religiosi auctor, recitare tenentur Officium par-
vum B. Virginis, & Officium Mortuorum, etiam extra
Chorus, cum id singulis prescriptum est Rituali, vel
Ordini, Rubrici, aut Statuti, aut conuenientie illius
Ecclæsæ, vel Congregationis Monasticae, sive cum in
Choro ab omnibus recitatur. Idem que sub rebus peccati mor-
talis. *ib.*

Regula 13. In Divini Officii recitatione congruit tempori
ris observanda est, adeo ut Officium pro uno die pre-
scriptum, vel notatum in Ordine, aut Directorio in a-
liud mutari absque gravi peccato non possit: v. gr. Of-
ficium Ferie die Jovis in Officium de Sanctissimo Sacra-
mento. *ib.*

Regula 14. Canonici, qui Choro interesse debent, ius non
habent distributionem percipiendi, sive cum absque causa
legitima, & Canonica, sive cum non adiut mo-
do convenienti, ac religioso, sacrificare Canonibus pre-
scripto. *ib.*

Regula 15. Punctatores, qui injurya aliquem notant, aut
notandum prætermitunt, Thefurarii etiam, qui distri-
butiones solvent illis, qui notati sunt a Punctatore, ad
Restitutionem tenentur. *ib.*

Regula 16. Peccant Canonici, ceterique Clerici, tam Secu-
lares, quam Regulares, qui Divinorum Officiorum tem-
pore libos legunt, aut privatum Breviarium recitant.
Idem est de Sanctionibus judicium, *ib.*

Finis Indicis Capitum, Articulorum, & Rerum:

INDEX

INDEX EPISTOLARUM.

- E**pistola 1. Refellitur novus error afferentum, peccata exccatis, & obduratis hominibus non imputari. 574
Declaratio data Illustrissimo Archiepiscopo Parisiensi a Theologo Societatis Iesu **GERMANO BESCHEFER** Re-tore Collegii Parisiensis offerto. Novitatum quoque Re-tore præsentem, ut offendioni ex Thesi publica obor-ta feres satie. 575
Epistola 2. De Christiana Catholicæ Religionis eviden-tia. ib.
Epistola 3. Hæc Proposito, Facient quid in se est solis naturæ viribꝫ Deus non denerat gratiam, Pelagianus, aut certe Semipelagianus error est. 576
Epistola 4. De Initiatione, & probatione Gentilium, an-tequam ad Baptismum admittantur. 578
Epistola 5. Sumpcio Tabaci ante Sacram Communionem est illicita. Clericis, & Laicis in Ecclesiæ ob irreveren-tiam prohibiti sub gravibus penitis iure merito potest. ib.
Epistola 6. Christus duobus Discipulis eunibus Emmaus Eu-charistiam non porrigit. Jejunium Sabbathi Vigilia Penitentes universis indictum Fidelibus non fuit ex Eccle-sie præcepto, ante 12. Seculum. 579
Epistola 7. Improbatur pii Sacerdotis Devotio, qui singu-lis diebus Missam de Rosario B. Virginis celebat. 580
Epistola 8. Adulteri, qui symbolum Apostolorum, & Orationem Dominicam nefunt, differenda, vel neganda est ab eo sacramentalis. ib.
Epistola 9. Peccati lethalis affectus sola caritate saltem in-choata excluditur. 581
Epistola 10. Auctor mittit ad Amicum Romæ degentem Epistolam retractatoriam Patris Francisci Caffaro, eaque occasione ostendit obiter Comedos a Sacramentorum Com-munione ascendens, & Comædæ frequentatione prohibi-bitam esse Christianis. 582
Epistola 11. Gravis imprudentia reus est Confessarius, qui Penitentes compellit ad votum Deo facendum de certis peccatis non committendis. 583
Epistola 12. A quo Episcopo approbari debent cohortium, & Claustrorum Eleemosynarii. ib.
Epistola 13. Quis ratione agere debet Confessarius cum Canonico Penitente, qui illis tantum Horis, & Officiis divini interest, quibus pinguiores distributiones sunt annexæ: ceteris vero naquam, quibus nullæ, aut exiguæ tempore fuisse constat, non est suspendendus ob flum-pnum nepis, quia in Parochialibus ædibus peperit, cu-jus illum accusat juvenis ab ipsa nepte stuprator denun-tiat. 584
Epistola 15. Sola alimentorum provisio filiis illegitimis a parentibus debetur. 585
Epistola 16. Sacerdos Ordinis Religiosi, qui sacrum Via-ticum Eucharistia infirmo administravit in casu repen-tino absque licentia Parochi, cum licentia tamen Vicarii Generalis Episcopi, in Irregularitate non incurrit. ib.
Epistola 17. Medicis Officiis. ib.
Epistola 18. Superior Regulari Viro Religioso sibi subditio-permittere non debet, ut executionem testamenti faci-piat, quod eam clausum habet, ut dictus Executor de-cem milia nummorum ex hereditate delibata accipiat, con-feratque in usus, quos ipsi fecero Testatrix significavit. 586
Epistola 19. Abbatissa lethali morbo decumbens residuo Pen-sionis sua vitalitatem fructus, etiam ad pias causas, legare non potest; nec vasa argentea, gemmas, variam fu-pellestrem, libros Nepti sua ejusdem Monasterii Mo-niali donare. ib.
Epistola 20. Sanctionis ex fructibus vitalitatis pensionis sua, cum Abbatisse licentia reservatis, creare sibi pen-sionem non potest interpositus fratris nomine. 587
Epistola 21. De præparatione, & dispositione ad Tonifi-ram Clericalem. 588
Epistola 22. De peccato Clericorum ales ludentium, aut ludos aletorios spectantium. 589
Epistola 23. Simonia peccatum nullo intercedente pacto committitur. 590
Epistola 24. Qui beneficium simplex habet per se ad honestam sustentationem insufficiens, illud dimittere non te-netur, cum pinguis Beneficium, ac per se sufficiens a-deptus fuerit. 591
Epistola 25. Episcopus ad Capituli sui visitationem non tenuerit sibi adjungere duos ex ejusdem Capituli gremio Canonicos, aut dignitates. ib.
Epistola 26. Utrum Episcopus vagam, & indeclinam li-centiam concedere possit. Abbatissæ admittende intra se-pa sui Monasterii pro libito, & absque necessitate, per-sonas omnis sexus, etatis, & conditionis, & utrum per-sona praetextu hujusmodi licentiam ingressus, & Abbas-sa, que illas admisit, excommunicata sint ipso facto. 593
Epistola 27. Episcopus statuere potest, ut Parochi per hebdomadam quidem a Parochiis suis absit absque sua licentia. ib.

INDEX MONUMENTORUM:

- I. **I**NNOCENTII X. Constitutio, De Quinque famosis Propositionibus, ex Janenii Ypresii Episcopi Libro excerptis. 614
III. **C**onstitutio **ALEXANDRI VII.** Pontificis Maximi, qui Innocentii X. Constitutio Quinque Janenii Propo-sitiones damnans confirmatur. ib.
IIII. **A**LEXANDRI VII. Constitutio, qua præscribitur Formula, cui subscribendum aduersus Quinque Propositiones Janenii. 614
IIV. Breve **CLEMENTIS IX.** Pontificis Maximi, Con-stitutiones Innocentii X. & Alexandri VII. confirmans, & sinceras, fine alla exceptione, aut restringere, subfcrip-tionem Formulari exigens, & a quatuor Episcopis fa-cientis commendans. ib.
V. Breve **INNOCENTII XII.** Pontificis Max. ad Archiepiscop. Mecliniensem, & Episcopos Antwerpensem, Gandavensem, Burgensem, & Ruremonensem, in Bel-gio, ditione Hispanie, De Quinque Propositionum Janenii damnatione, & Formulari subcriptione secundum Constitutiones Apostolicas. 615
VI. Breve alterum **INNOCENTII XII.** Ad eosdem Praefu-les, declarans superiore Brevi confirmatas a se Innocen-tii X. & Alexandri VII. Constitutiones, non reforma-tas. ib.
VII. Decretum **INNOCENTII XI.** Pontificis Maximi & De-dispositionibus ad frequentem Communionem, & contra plures ea in re abusus. Die 22. Februario 1679. 631
XII. Pastoralis Epistola Eminentissimi DD. **CARPEGNA** Cardinalis Vicarii, Institutionibus S. CAROLI BORRO-MÆI jufti Sanctissimi Pontificis Innocentii XII. Anno 1700, Roma editæ præfixa. 632

Finis Indicis Epistolarum, & Monumentorum,

МЯОТИАНИОН ХАДЫР

